

vis og hvor man med en jubiciel Fremgangsmaade ikke alene vil trække Sagen ud ganske overordentlig, men ogsaa tit ikke vil kunne præstere det fornødne Bevis for at fjerne en Mand, der virkelig burde fjernes. Og saa maa vi huske paa, at overfor det Hensyn, som selvfølgelig bør tages til Individet og Individets Ret, staar her paa den anden Side den uaaadelige Stade, som kan gøres Befolkningen af en saadan Mand; det er aldeles uberegneligt, hvilke Mygter der kan affedkommes af en saadan Mand. — Den tredje Kategori af Tilfælde skalde saa være udbvist Uduelighed eller begaaede Fejl i selve Lægevirksomheden. Se, hvad den sidste Kategori angaar, gælder jo navnlig om den, hvad der i Motiverne er anført, nemlig at det er umuligt nærmere i Løben at bestemme, hvilke Tilfælde det skal være. Men jeg mener heller ikke, det har saa stor Interesse, fordi jeg netop med Hensyn til dette Punkt ikke kan tænke mig andet, end at Domsstolene og overhovedet civile Autoriteter blive nødte til at afviesere ved det bedste og højeste Lægevidenskabelige Skøn, man kan faa. Hvad der saaledes kan siges at være Uduelighed, hvad der kan siges at være grove „Kunsthøjfejl“, som det kaldes, kan dog ikke afgøres undtagen af Læger, og deres Dom maa dog blive temmelig afgørende for hvilken som helst anden Autoritet, der skal afgøre Sagen. Men som sagt, vil man nøjes med saadanne almindeligere Betegnelser, saadanne almindelige Beskrivelser af de Kategorier af Tilfælde, der haves for Dje i § 4 andet Stykke, vil det ikke være umuligt ved Lovforslagets senere Behandling at ændre det i den Retning.

Hvad endelig angaar Omtøftningsspørgsmaalet og deslige skal jeg kun bemærke, at det jo har været mig meget kært, at man ikke fra nogen Side har gjort gældende, at jeg har forlangt for meget til dette Lovforslag. Det tilstaar jeg oprigtig, det er egentlig en af de Ting, jeg mest har frygtet for, at man skalde finde, at der blev forlangt for meget. Men naar man ikke vil gøre den Behørdelse mod Lovforslaget, komme vi vistnok let udover, hvad der for øvrigt kunde være i den Henseende at bemærke. Det er muligt, at det Overslag, der er gjort over de andre Udgifter, som ikke gaa med til Lønninger, paa mange Punkter ikke ville ganske staa til, men der maa vi se, hvorledes Erfaringens Vidnesbyrd falder ud, og jeg gaar ud fra, at naar det skalde vise sig, at den ene eller den anden af disse Konti skalde være utilfredsstillende til Opfyldelsen af Formaalet, maa vi vel nok kunne faa det fornødne senere bevilget. Naar der er sat

600 Kr. til Leje af Lokaler, tror jeg — jeg tør ganske vist ikke sige det bestemt — at det er det; det nuværende Sundhedsstollegiums Lokale koster, og Sundhedsstollegiet, fra hvilket Forslaget hidrører, maa vistnok have anset det for tilstrækkeligt indtil videre. Jeg paastønner som sagt, at man har erkendt, at Lønningerne i det hele ikke ere overdrevne, og jeg tror ogsaa, man kan sige, at den Løn, der er foreslaaet, navnlig for Sundhedsraadets Formand, ikke er for høj. Naar man skal have en virkelig byggt Læge, der altsaa skal opgive sin private Lægevirk-somhed for udelukkende at leve af og for denne Gerning, saa tror jeg ikke, man kan faa en saadan Mand for en billigere Pris. Hvad de tvende Medicinalraader angaar, erkender jeg, at det er en meget værdifuld Sag saaledes paa Forhaand at sætte Lønnen for dem. Derfor er det, om man saa vil, noget overordentlig skønsmæssigt i det foreslaaede, fordi det jo ikke er saa let nu at gøre sig nogen klar Forestilling om, hvor meget de saa at bestille, i hvilket Omfang man vil komme til at lægge Beslag paa deres Tid. Først efterhaanden, som Fremgangsmaaden udbivler sig, kan man faa en bestemt Mening derom. Skalde det da vise sig, at Lønnen er utilstrækkelig, maatte man jo forudsætte, at Rigsdagen maa være villig til at forøge dem saa meget, som Omstændighederne kræve. Noget stort finansielt Spørgsmaal vil det jo i hvert Fald aldrig kunne blive. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indstrænte mig.

**Styr:** Min ærede Kollega for 11te Kreds (Th. Nielsen) kom i sit Foredrag til at udtale sig om Apotekervæsenet paa en, som jeg vil kalde det, noget ensidig Maade, saa det forekommer mig, det vilde være uheldigt, om ikke en modfat Betragtning af Apotekervæsenet her i Landet kom til Orde, naar dette nu en Gang er kommet frem. Jeg veed godt, at der er megen Uvilje hos mange mod Apotekerforholdene her i Landet, men jeg tror, at de, der nære denne Uvilje, overse den anden Side af Sagen, den forholdsvis store Sikkerhed, som Befolkningen har paa vore Apoteker for at faa udliveret god Medicin og ikke faa, lad mig sige det ligefrem, Gift i Stedet for Medicin. Jeg har ved Familieforhold haft Anledning til at blive lidt bekendt med disse Forhold og er bleven oplyst om, at der gives Lande, hvor Medicinalvæsenet eller Apotekerforholdene ere ordnede paa en anden Maade, hvor det er en mere fri Forretning, og hvor Forgiftningstilfældene ved Udlivering af Medicin fra Apotekerne stige til et forbausende højt